

## Първо действие

1.

### Първа картина.

Верона. Плуцад.

Влизат Самсон и Григорий, от дома на Капулетти,  
с мечове и щитовете.

Самсон. — Григорий, нежна душа, няма да се остави да ни оскърнят.

Григорий. — Не, и пак бихме заприемали на въглещари.

Самсон. — Искам да кажа, че ако помереем от злоба, ще се бием.

Григорий. — Да, докато си жив, гледай главата ти да се държи здраво на формите.

Самсон. — Само да ме закажат, и казват.

Григорий. — Но тебе не те закачат така, че да казват.

Самсон. — Стига ми да видя едно куче от дома на Монтеки.

Григорий. — Да се тропне, <sup>мисля</sup> ще го да се раздвижи; да бъде храбър, ще ре-  
че, да стои на <sup>место</sup> местото си, без да се мръдне; следващо,  
разтревожен от си, бгати.

Самсон. — Стига само да ме разтревожи едно куче от този дом, и аз ще  
застана <sup>мисля</sup> на местото си: сам ще пада стената от всеки  
мъж или момиче от дома на Монтеки.

Григорий. — И това показва, че ти си слаб ръб: слабите застават до сте-  
ната.

Самсон. — Право е; затова хените, като много по-слаби от дини, те  
ти тикат към стената; затова аз ще изтикам от стената  
мъжете от дома на Монтеки и ще патикам момичетата  
му към стената.

Григорий. — Карат се господарите ни, а ние сме тежки сурзители.

Самсон. — Все едно; ще бъде истински тиранин; изкара ме мъжете, ще  
бъда жестоко с момичетата, ще ги отсера главите.

Григорий. — Главите — на момичетата?

Самсон. — Е, там, главите или нещо друго — разбирай го, както искаш.

Григорий. — Ще го разберат, които го почувствуват.